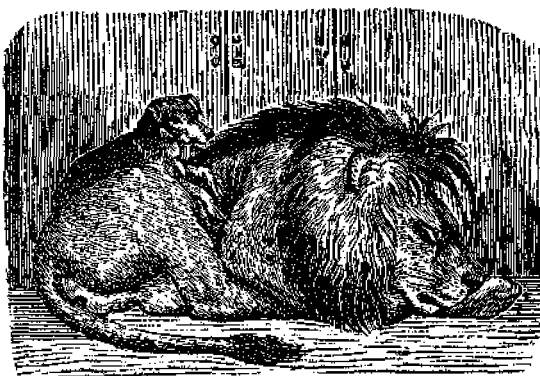

ΕΤΟΣ 27
ΑΡΙΘ. 66.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΙΟΣ 1873.

Τιμή ἔτησια, Ἀθηνῶν λ. 80
" " Ἐπαρχιῶν " 60
" " Τουρκίας δρ. 1,00

Ο ΛΕΩΝ.

Ὁ Λέων εἶναι τὸ ἰσχυρότατον τῶν θηρίων, ὅθεν καὶ ὀνομάζεται ὁ βασιλεὺς τῶν ζῴων. Ζῆ μετὰ τῆς θηλείας τοῦ μεμονωμένου καὶ προμηθεύεται τὴν τροφήν του διὰ πανουργίας καὶ στρατηγῆματος ἢ κρυπτόμενος ὑπὸ βράχων, ἢ ἐντὸς θάμνων μᾶλλον παρά τινι πηγῇ ὕδατος, ἔπου συγνάσσει ζῶα νὰ σφύσῃ τὴν ὄψαν των καὶ ἐκεῖθεν ἐπιτίπτει κατὰ τοῦ ἀνοπύτου ὀφθαλμοῦ του καὶ τὸ κατασπάρσσει. Εἶναι τόσο ἰσχυρὸς, ὥστε δύνανται νὰ σηκώσῃ ἐπὶ τῆς ράχους του δάμαλιν καὶ μὲ ἓν κτύπημα τοῦ ποδὸς του νὰ σπᾶσῃ τὸν τράχηλον ἵππου.

Τὸν ἀνθρώπον οὐδέποτε ἢ σπανιώτατα προσβάλλει ἐκτὸς ἂν ἦναι πενασμένος ἢ πληγωμένος, ἢ πρὸς διακρίσιν τῶν νεογνῶν του.

Ὁ Λέων οὐδέποτε ἐγγίζει ὀνηγμαῖον· ἀλλὰ τρέφεται ἐκ νεοκτοῦ κρέατος· βρυχᾶται συνεχῶς καὶ μάλιστα διὰ πεινῆ, ὃ δὲ βρυχηθὸς του ἐμβάλλει εἰς τροχὸν τὰ ἄλλα ζῶα.

Ὁ Λέων οὐδέποτε ἐξημεροῦται, ἂν καὶ πολλάκις δεκνῆται μεγάλην ἀφροσύνην εἰς τὸν φύλακά του.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ ἀκόλακα ἀνα-

παύμενον ἐπὶ τῆς ράχους φοβεροῦ λέοντος ἐν τῇ Βρετανικῇ Μουσείῳ. Διάφορα σκυλάκια ἐρρίφθησαν πρὸς δοκιμὴν ἐντὸς τῆ κλωθῆς τῆς, καὶ ὅλα ἀπέθανον ἀπὸ φόβου χωρὶς καὶ νὰ τὰ πλησιάσῃ. Τέλος ἐρρίφθη καὶ τὸ εἰς τὴν εἰκονογραφίαν σκυλάκιον καὶ κατ' ἀρχὰς κατελήφθη ὑπὸ τοιοῦτου τρόμου, ὥστε ἐξάρωσεν εἰς μίαν γωνίαν καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ὡσεὶ νεκρὸν ἐπὶ πέντε ὥρας — ἔπειτα ὁμοῦ ἰδὼν, ὅτι ὁ λέων ἔμεινεν ἀδιάφορος εἰς τὴν παρουσίαν του, ἔλαβε θάρρος, καὶ πρῶτον μὲν ἐτηκώθη εἰς τοὺς πόδας του, ἔπειτα ἐκινήθη ὀλίγον, κατόπιν ἤρχισε συνεσταλμένον νὰ τὸν πλησιάσῃ καὶ τέλος ἔλαβε πάντα φόβον, καὶ ὄχι μόνον ἔπαυσε μὲ τὸν βασιλέα, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἤρξατο ἡ ὥρα τοῦ γεύματος δὲν τὸν ἄφινε νὰ ἐγγίῃ τὸ κρέας ἕως ὃς αὐτὸ ἐχόρταινε III Ἀδιακρισία, ὡς βλέπετε, καὶ ἀχαριστία.—πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον πολλὰ παιδιὰ κάμνουν. Ἀλλ' ὁμοῦ; ὁ γενναῖος καὶ καλὸς λέων ὑπέμεινεν ὅλα μὲ ἀπάθειαν, διότι ἠγάπα τὸ νέον ἐκεῖνο σκυλάκιον ἢ δὲ ἀγάπη, ὅπως μᾶς λέγει ὁ Παῦλος, ὁπομίνει πάντα, καὶ ὄχι μόνον δὲν τὸ ἐτιμῶραι κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς, ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ ἐχόρταινε, τὸ ἄφινε νὰ ἀναπαύεται ἐπάνω εἰς τὴν ράχιν του !!

Ὁραῖον παράδειγμα μιμήσεως διὰ πάντας· μὲ ὀλίγην ὀπομονὴν καὶ μακροθυμίαν δυνάμεθα νὰ συζῶμεν ἐν ὁμονοίᾳ μὲ ἀνθρώπους ἔχοντας ὁμοῦ ἀντίθετον χαρακτῆρα ἀπὸ ἡμᾶς.

ΤΟ ΟΙΚΙΑΚΟΝ ΦΩΣ.

Ἡ ἡλιακὴ ἀκτὶς συνίσταται ἀπὸ ἑκατομύρια λεπτότατα μέρια φωτός· παρομοίως καὶ τὸ οἰκιακὸν φῶς πρέπει νὰ συνίσταται ἀπὸ μικρὰς καὶ ἀγνὰς τροφερότητος, ἐπὶ ἰσότητος καὶ εὐμανῆ βλαύματι, ἀπὸ γλυκεῖς καὶ χαρίεις γέλωτας· καὶ ἀπὸ πλήρεις ἀγάπης συμπαιθείας λόγου.

Οὐδερμία οἰκογένεια δόναται νὰ θεωρηθῆ ὡς χαίρουσα ὅλας τὰς ἀναγκαίας εὐλογίας ἐνωσίου τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἀράτῳ εὐσπλαγγνίᾳ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ νὰ θέσῃ μικρὸν βρέφος εἰς τὸ μέσον αὐτῆς.

Οἰκογένεια ἄνευ θυγατρὸς εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον εὐλογημένη. Εἶναι ὡς κήπος ἄνευ ἀνθέων· ἄνευ φημάτων καὶ καλαδημάτων. Οἰκογένεια πλήρης γνῶν εἶναι ὡς ὁ Λίβανος μὲ τὰς κέδρους του· αἱ θυγατέρες ὅμως εἶναι ὡς ἡ πολύκλαδος καὶ πολύδοτος ἄμπελος ἢ χορηγοῦσα εἰς πάντας καὶ παντοῦ φραυτότητα καὶ ἀναφυγήν. — εἰς τε τὴν οἰκίαν τῶν ταπεινῶν, καὶ εἰς τὸ παλάτιον τοῦ βασιλέως.

ΚΙΟΥΙ.

Τὸ παράξενον τῶν πτηνῶν εἶναι ἰθαγενὲς τῆς Νέας Ζηλανδίας· εἶναι δὲ ὅσον ἢ κατοικίδιος ὄρνις τὸ μέγεθος, ἀλλὰ χωρὶς πτερῶν καὶ οὐρᾶς. Ὅταν ἴσχυαίη ἐπιστηρίζεται, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, ἐπὶ τοῦ ράμφους του.

Τὸ Κίουι εἶναι πτηνὸν νυκτόβιον καὶ περιέρχεται τροπῶν τὸ ἔδαφος πρὸς εὐρῶν σκωλήκων, ἐκ τῶν ὁποίων τρέφεται.

Δὲν κίθηται δὲ ἐπὶ τῶν ὠν του, ὅπως τὰ λοιπὰ πτηνὰ, ἀλλὰ τὰ ἐναποθέτει εἰς τὰ ἄσχη παρὰ τῇ ῥίζῃ δένδρου τινος λεγομένου 'Ράτα, ὅπου ἐκκολάπτονται διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἡλίου. Ἐνίοτε πρὶν ἐκκολαφθῆναι τὰ ὠα, αἱ ῥίζαι ἐκφύουσι βλαστὸς καὶ τὰ καλύπτουσι, ὥστε ἀποθνήσκουσι οἱ νεοσσοὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν ἐκεῖθεν. Τοῦτου ἕνεκα τὰ πτηνὰ τοῦτο εἶναι σπάνιον.

Τὰ πτηνὰ ταῦτα ἔχουσι πτερὰ λεπτὰ, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς μεγίστην ὑπόληψιν παρὰ τοῖς ἐνοπίοις, ὅπως κατακινεῖσθαι ἐπανδύτας ἐξ αὐτῶν βασίς καταρτίωσιν ἢ ἀποκτήσωσιν ἀριστά.

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΣΙΔΗΡΟΥΤΡΩΣ.

Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Πέτρον χροσωταῖ ἡ Ῥωσσία ἐξ σημερινῶν μεγαλειῶν της, τὸν πολιτισμὸν, καὶ τὰς τέχνας της, καὶ δι' αὐτὸ δικαίως ἐπωνομάθη Μέγας ὁ αὐτοκράτωρ αὐτός. Ἀναβῶς περὶ τὸ δέκατον ἑβδόμου ἔτος τῆς ἡλικίας του τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον, ἠθέλησε ὄχι μόνον νὰ κυβερνήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ διδάσῃ καὶ νὰ πολιτίσῃ τοὺς τότε βαρβάρους καὶ ἀμαθεῖς ὑπηκόους του.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπεφάσισε νὰ διδαχθῇ πρῶτος αὐτὸς, διὰ νὰ διδάξῃ ἔπειτα τοὺς λαοὺς του. Ὅθεν ὑπὸ τὸ ὄνομα Πέτρος Γάμμερμαν κατέβη τῷ 1707 εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Ὀλλανδίας καὶ Ἀγγλίας ὅπου ἐδιδάχθη τὴν ξυλουργικὴν, σιδηρουργικὴν, ναυπηγικὴν, ναυτικὴν, ὀχυρωματικὴν, καὶ ἄλλας ἀναγκαίας εἰς τὴν πρόσδοον τῆς πατρίδος τε τέχνας καὶ ἐπιστήμας.

Ἐξόπνα δὲ πάντοτε πολλὴ ἐνωρίς, ἦναπτε μόνος τε τὴν ἐστίαν του, καὶ πολλάκις ἐμσγείρευε μόνος τὸ λιτὸν φαγητὸν του. Ζῶν δὲ ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης, ὑπεβάλλετο εὐχαρίστως εἰς ὅλας τὰς βαρείας τῶν ἐργοστασίων ὑπηρεσίας. Καὶ εἰς τὴν Ὀλλανδίαν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπαντες ἐγνώριζον, ὅτι ὁ ἐπιμελής ἐκείνος ἐργάτης ἦτο ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας· ἀλλ' ὁ μέγας ἀνὴρ δὲν ἐντρέπετο, ἐργαζόμενος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος του.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, συνείηκεν ὁ Μέγας Πέτρος νὰ ἐπισκέπηται διὰ τὰ ἐργοστάσια καὶ τεχνουργεῖα τῆς αὐτοκρατορίας του. Ἐπεσκέφη λοιπὸν καὶ τὸ πλεῖστον τῆς Μόσχας σιδηρουργεῖον τοῦ Μόλλερ· ἠθέλησε δὲ ἐντὸς τοῦ σιδηρουργεῖου τούτου νὰ ἐργασθῇ καὶ αὐτὸς ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης διὰ νὰ διδάξῃ τοὺς ὑπηκόους του, ὅτι ἡ ἐργασία ὄχι μόνον τοὺς ἀπλοῦς πολίτας δὲν ἀταμάζει, ἀλλ' οὐδ' αὐτοὺς τοὺς αὐτοκράτορας.

Ἐργασθεὶς λοιπὸν ἡμέρας τινὰς, καὶ σφυρηλατήσας ἰδῆρον 18 πούτιων βίρους, ἐπαρουσίασεν αὐτὸ εἰς τὸν Μόλλερ καὶ ἐζήτησεν, ὡς ἐργάτης, τὴν πληρωμὴν τῶν κόπων του. Λαβὼν δὲ τὴν ἀντιμισθίαν του, ἠγόρασεν ἀμέσως ἐν ζεύγος ὑποδημάτων· καὶ τὰ ὑποδήματα ταῦτα δεικνύων εἰς τοὺς περὶ αὐτῶν, ἔλεγεν ὅτι ποτὲ δὲν ἐχάρη ὑποδήματα ὅσον αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἱκέτησε διὰ τοῦ ἰδρωτὸς τοῦ προσώπου του.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΙΣ ΔΥΣΤΥΧΗΣ.

Ἐάν θέλῃς νὰ γείνης δυστυχῆς συλλογίζου μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, ποίων πραγμάτων ἔχεις ἀνάγκην, τί ἐπιθυμεῖς, ποῖον σέβας πρέπει νὰ δεικνῶσιν οἱ ἄνθρωποι πρὸς σέ, καὶ τί σκέπτονται περὶ σοῦ; Ἐάν πράττης τοιούτοτρόπως κινῶν πρᾶγμα δὲν θὰ ἦναι εὐάρεστον εἰς σέ· θὰ μολόνῃς καθὲ πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐγγίξεις· θὰ προξενῆς εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ἀμαρτίαν καὶ ἀθλιότητα ἀπὸ ὅλα τὰ δῶρα, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς χαρίζει εἰς σέ. καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἦσαι ὅσον εἶναι δυνατόν δυστυχῆς.

ΘΑΛΑΣΣΙΟΙ ΣΚΩΛΗΚΕΣ.

Ὅπως εἰς τὴν ἑρῶν, οὕτω καὶ εἰς τὴν θάλασσαν διὰρκοῦσιν ἀναρίθμητα εἶδη σκωλήκων· ἀλλ' οἱ μὲν τῆς ἑρῶς εἶναι ἀσχημοὶ τὴν ὄψιν καὶ βραδεῖς καὶ ἀηδεῖς εἰς τὰς κινήσεις των· ἐνῶ οἱ θαλάσσιοι εἶναι ὡραῖοι ποικίλων καὶ ζωηρῶν χρωμαμάτων καὶ λίαν εὐκίνητοι· τινὲς μάλιστα παρνοιάζον διάφορα χρώματα, οἷον κόκκινον, πράσινον, κίτρινον, κυανῶν, πορτοκαλί, μαῦρον, ἰώδες κλ. Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ εἶδος τι θαλασσίων σκωλήκων κατοικοῦντων ἐντὸς ὀστρακίων οἰκιῶν διαφόρων σχημάτων, τὰς δὲ οἰκίας ταύτας σείρουσι μετ' ἑαυτῶν ὅπου ἂν ὑπάγῳσιν, ἀπαράλλακτα ὅπως ὁ κοχλίας. Οἱ σκωλήκες οὗτοι ζῶσιν ἐπὶ τῶν βράχων τῆς παραλίας ἢ ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ὅπου τὰ νερὰ εἶναι ἀβαθῆ καὶ ὁ βυθὸς πετρῶδης.

Οἱ σκωλήκες οὗτοι ὁμοιάζουσι μὲ φύκια πολὺ λεπτοφυῆ, ὡς τρέχας, καὶ ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ εἰσέρχωνται ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των καὶ νὰ ἐξέρχωνται κατὰ βούλησιν. Ὅταν ἀπλόνον τοὺς λεπτοτάτους καὶ ποικιλομόρφους πλοκάμους των ὁμοιάζουσι μὲ ἀνθηδέσμην ἐκ διαφόρων ἀνθέων. Ὁ Οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ διεμοίρασε τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης μὲ πανσοφίαν καὶ ἀγαθότητα, καὶ ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ ἀπόλαυσις αὐτῶν πρέπει νὰ διεγείρῃ εἰς ἡμᾶς κινήματα σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΞΕΝΟΣ ΚΑΙ Η ΑΣΤΕΙΟΤΗΣ.

Ὁ Δόκτωρ Βύρων ἦτο ἄνθρωπος, ὅστις ἠγάπα τὰς ἀστεϊότητες καὶ πολλὰκις μετεχειρίζετο αὐτὰς πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ἄλλων.

Ἡμέραν τινα, ἐνῶ ἦτο ἕτοιμος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν τι, τὸν συνήτησε μικρὸν τι παιδίον, τὸ ὅποιον τὸν ἠρώτησεν, ἂν ἐχρειάζετο λαχανικά.

— Εἶσαι λαχανοπώλης; ἠρώτησεν ὁ ἰατρός.

— Ὅχι ἐγὼ, ἀλλ' ὁ πατὴρ μου—ἀπεκρίθη τὸ παιδίον.

— Φέρε, λοιπὸν ὀλίγα κολοκύνθια μέσα,—εἶπεν ὁ ἰατρός, δώσας εἰς αὐτὸν μίαν δραχμὴν.

Τὰ κολοκύνθια ἐπέφθησεν καὶ μετ' αὐτῶν τὸ ὀπολοῖπον τῆς δραχμῆς.

— Αὐτὸ εἶναι διὰ σέ,—εἶπεν ὁ ἰατρός· κράτησέ το καὶ κόψε το ὅ,τι θέλεις.

— Εὐχαριστῶ, κύριε,—εἶπεν ὁ μικρὸς λαχανοπώλης—ὁ πατὴρ μου θὰ μὲ ἐπιπλήξῃ, ἂν τὰ δεχθῶ.

Ἡ παραξένος αὕτη ἀπόκρισις τοῦ παιδίου ἐκίνησα τὴν περιέργειαν τοῦ ἰατροῦ καὶ τὸ ἐξέτασε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἦτο ἐνδεδομένον φορέματα ποικιλόχρσα ἕνεκα τῶν μπαλωμάτων ἀλλὰ καθαρῶς καὶ μὲ κηκοῖαν φιλοκαλίαν.

— Φαίνεται ὅτι εἶσαι καλὸν παιδίον,—εἶπεν ὁ ἰατρός.— Δὲν θέλεις νὰ ἔλθῃς μετ' ἐμὲ καὶ νὰ γείνης ἰατρός;

— Ἐρχομαι,—εἶπε τὸ παιδίον.

Ὁμιλήσας ὡς ἀνὴρ,—εἶπεν ὁ ἰατρός χαϊδεύσας αὐτὸ ἀπερχόμενον,

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὁ δημηρέτης ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἰατρὸν Βύρωνα, ὅτι παιδίον τι ἵστατο ἔξωθεν τῆς θύρας, ἐπιθυμοῦν νὰ τὸν ὀμιλήσῃ καὶ δὲν θέλει νὰ εἴπῃ τί θέλει,

— Ἄς ἔλθῃ μετὰ, λοιπὸν.

Μετ' ὀλίγας στιγμᾶς παρουσιάσθη ὁ μικρὸς λαχανοπώλης ἐνδεδομένος χονδρὰ, ἀλλὰ νέα ἐνδύματα, ἔχων τὰ μαλλιά του κτενισμένα καὶ τὰ χονδρὰ ὀποδημάτια του ὀλισσμένα καὶ μὲ ἕν δέμα ὑπὸ τὴν μασχάλην του· ἐκβαλὼν δὲ τὸν πῆλόν του καὶ ἀποθέσας τὸ ὑπὸ τὴν μασχάλην του δέμα, προέβη πρὸς τὸν ἰατρὸν καὶ εἶπε·

— Ἰδοῦ, ἦλθον, κύριε.

— Ἦλθες διατί; τέκνον μου.

— Νὰ ἦμαι μαζί σου καὶ νὰ γείνω ἰατρός,—εἶπε τὸ παιδίον.

Κατ' ἀρχὰς ἐπῆλθεν εἰς τὸν ἰατρὸν ἡ ἐπιθυμία τοῦ γέλωτος, ἀλλὰ τὸ σοβαρὸν τοῦ παιδίου τὸν ἀνεχαίτισεν, ἀπὸ μάλιστα ἐνθυμήθη καὶ τὴν προλαβοῦσαν μετ' αὐτοῦ συνομιλίαν. Ὅθεν εὐρέθη ἐμπερδεομένος καὶ δὲν ᾔξευρε τί νὰ κάμῃ.

— Ἦλθες μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πατρὸς σου ; ἠρώτησεν ὁ ἰατρός.

— Μάλιστα, κύριε.

— Τί σε εἶπεν ;

— Ἐγὼ τοῦ ανέφερα, ὅτι μὲ εἶπες νὰ ἔλθω μαζί σου καὶ νὰ γίνω ἰατρός· αὐτὸς δὲ εἶπεν ὅτι εἶσαι καλὸς ἄνθρωπος καὶ ὅτι ἠμποροῦσα νὰ ἔλθω ἅμα ἡ μήτηρ μου μὲ ἔκαμνε νέα φορέματα.

— Καὶ τί εἶπεν ἡ μήτηρ σου ;

— Αὐτὴ μοι εἶπεν, ὅτι ὁ Δόκτωρ Βύρων θὰ κάμῃ ἀκριβῶς ὅ,τι εἶπε, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἤνοιξε τὴν θέσιν ταύτην δι' ἐμέ· μὲ ἔκαμνε δὲ τὰ ὅποια φορῶ ἐνδύματα καὶ μὲ ἔδωκε καὶ μίαν νέαν φορεσίαν διὰ τὰς ἐορτὰς ἰδοῦ τὴν ἐδῶ μέσα εἰς τὸ δέμα τοῦτο!

Ἡ ἀπλὴ ἀλλὰ θαρραλέα αὐτὴ διήγησις τοῦ παιδίου συνεκίνησε τὰ μέγιστα τὸν ἰατρόν· καλέσας δὲ τὴν σύζυγόν του,

« Ἡμεῖς προσευχόμεθα πολὺ, — εἶπεν, — εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἐλεήσῃ ὁ Κύριος διὰ τὰ παιδιά.»

— Βεβαίως εἶπεν, ἡ κορίτ' ἀλλὰ τί μὲ τοῦτο ;

— Καὶ ὁ Σωτὴρ μας, — ἐξηκολούθησε λέγων ὁ ἰατρός, — λέγει, « Ὅστις δεχθῆ ἔν μικρὸν παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου ἐμὲ δέχεται.»

Λάβε, λοιπὸν, τὸ παιδίον τοῦτο εἰς τὸ ὄνομά του καὶ κάμνε δι' αὐτὸ ὅ,τι δύνασαι.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ μικρὸς λαχανοπώλης ἐγένετο μέλος τῆς οικογενείας τοῦ Δόκτωρος Βύρωνος· καὶ μολοντί οἱ εὐσεβεῖς προστάται τοῦ ἔπραξαν τοῦτο ἀπὸ ἄπλην εὐσπλαγχνίαν, ἐν ἀγνοίᾳ ἀνέθρεψαν καὶ ἐξεπαίδευσαν ἕνα τῶν ἀρίστων ἰατρῶν τῆς Ἀγγλίας, ὅστις ἐστάθη προστάτης καὶ βοηθὸς τῶν θυγατέρων των καὶ τὸ στήριγμα αὐτῶν τῶν ἰδίων εἰς τὸ γῆρας των. Οὕτως ὁ Θεὸς ἀνταμείβει ἑκατονταπλασίως καὶ εἰς τὴν ζωὴν ταύτην τὴν ἀληθῆ φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς δυστυχεῖς καλωσύνην μας.

Ἐπίπε τὸν ἄρτον σου ἐντὸς τῶν ὁδῶν καὶ οὐχὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας θέλει εἶρει αὐτόν., (Ἐκκλησιαστής. ια. Ι.)

Ἐν Δευκάδι τὴν 7 Ἀπριλίου 1873.

Κόριε Σοντάχτα.

Ἐλάβαμεν κατ' αὐτὰς τὰ φύλλα τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ τρέχοντος μηνός, καὶ ὡς ἐσωκλείομεν ἐνταῦθα τὴν ἐτήσιαν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς μας εἰς γραμματόσημα. Μεγίστη εἶναι ἡ πνευματικὴ ὠφέλεια, ἣν οἱ μικροὶ μας νέοι λαμβάνουν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα σας, καὶ διὰ τοῦτο εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτον εἰάν ἐξεδίδετο δις τοῦ μηνός. Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι τὸ φύλλον σας εἶναι ἐστολισμένον ὄχι μόνον μὲ ὠραίας καὶ περιέργους εἰκονο-

γραφίας, ἀλλὰ καὶ μὲ ποικίλας ἱστορικὰς, ἠθικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς γνώσεις, αἱ ὅποια τέρπουσιν ἐνταυτῶ καὶ ὠφελούσιν . . .

Ἀέθθητε τὴν βαθεῖαν ἔκφρασιν τῆς πρὸς Ἑμᾶς ὑπολήψεώς μας.

Ὁ Συνδρομητὴς Σας.

I. N. Σ.

Σ. Σ. Ἐφ. Παιδ. Τοιαύτας ἐπιστολάς ἠδονάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν πολλάς.

ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΔΩΡΑ.

Ἐπιμῶν τις διὰ τὰ δῶρα, τὰ ὅποια δίδονται κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους, λέγει, «Τὸ κάλλιστον δῶρον, τὸ ὅποιον δύνασαι νὰ προσφέρῃς εἰς τὸν ἐχθρόν σου εἶναι ἡ συγχώρησις, εἰς τὸν ἀντίπαλόν σου, ἡ ἀνοχή, εἰς φίλον, ἡ καρδιά σου, εἰς τὰ τέκνα σου, τὸ καλὸν παράδειγμα, εἰς τὸν πατέρα σου, τὸ σέβας εἰς τὴν μητέρα σου, ἡ ἀγάπη, εἰς τὸν ἑαυτόν σου, ὁ σεβασμὸς, εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἡ φιλανθρωπία καὶ εἰς τὸν Θεὸν ἡ ὁποιατῆ.

»

Εὐχαριστημένος.

ΠΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Εἰς ποῖον μέρος τῆς Ἀγίας Γραφῆς ἀναφέρεται πρώτην φοράν ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος ἀνθρώπου διὰ προσταγῆς Θεοῦ.

— Ὅταν ὁ Γεδεὼν κατέστρεψε τὸν Ναὺν τοῦ Βαάλ, ποῖον νέον ὄνομα ἔδωκεν ὁ πατήρ του Ἰωὰς εἰς αὐτόν.

— Ποῦ ἀναγινώσκωμεν ὅτι ὁ Θεὸς δίδει τὸ ἴδιόν του ὄνομα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

ΕἰΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ἐπόμενοι ἀνταποκριταὶ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων ἐξουσιοδοτοῦνται νὰ λαμβάνουν τὰς συνδρομὰς καὶ νὰ δίδουν ἰδιόχειρον ἀπόδειξιν ἰ Ἐν Σόρφ ἃ. Ὑφαρίδης. Ἐν Καλάμαις Α. Κουρτάκης, ἐν Πάτραις Κ. Νεστορίδης καὶ Β. Σεκόπουλος, ἐν Λαμίᾳ Ν. Διονυσόπουλος, ἐν Ἰδρῶ Η. Λεονάρδος, ἐν Σπέτσαις Ι. Λιάσης, ἐν Σμύρνῃ Α. Βολονάκης, ἐν Κωνσταντινουπόλει Ι. Χρυσάκης. Οἱ ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν Ἀθήναις πρέπει ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τὸν διανομέαν ἐντυπὸν ἀπόδειξιν.